

**ADMINISTRATIVE LAW AND PROCEDURE.
FINANCE LAW. INFORMATION LAW**DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-372-9-29>**LEGAL MECHANISMS FOR ENSURING INTEGRITY
IN LAW ENFORCEMENT AGENCIES OF UKRAINE****ПРАВОВІ МЕХАНІЗМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОБРОЧЕСНОСТІ
В ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНАХ УКРАЇНИ****Azarenko T. I.***Postgraduate Student,
Scientific Institute of Public Law
Kyiv, Ukraine***Азаренко Т. І.***аспірантка,
Науково-дослідний інститут
публічного права
м. Київ, Україна*

Важливе значення для розвитку демократичної держави, її стабільності, безпеки та правопорядку має ефективне функціонування правоохоронних органів. Тому в 2014–2015 роках в Україні відбулася масштабна реформа правоохоронних органів, в результаті якої було створено Національне антикорупційне бюро України, реформовано органи прокуратури, Національна поліція замінила застарілу корумповану міліцейську систему, яка діяла з часів проголошення незалежності.

Дані реформи були спрямовані на покращення якості правопорядку, відкритості правоохоронних органів, зміцнення довіри суспільства та забезпечення доброчесності даних органів. Задля забезпечення доброчесності законодавством, яке регулює діяльність НАБУ та прокуратури, передбачена перевірка доброчесності.

Так, Законом України «Про Національне Бюро розслідувань» № 1698-VII від 14 жовтня 2014 року визначено, що при призначенні на посаду у Національному бюро особа повідомляється про можливість проведення щодо неї перевірки на доброчесність та моніторингу способу життя, яке здійснює підрозділ внутрішнього контролю Національного агентства. Негативні результати перевірки на доброчесність або моніторингу способу життя працівника можуть бути підставою для

притягнення працівника Національного бюро до дисциплінарної відповідальності [1].

Законом України «Про прокуратуру» також передбачено, що прокурор зобов'язаний щорічно проходити таємну перевірку доброчесності. Таємну перевірку доброчесності прокурорів Офісу Генерального прокурора, обласних і окружних прокуратур проводять підрозділи внутрішньої безпеки в порядку, затвердженому Генеральним прокурором [2].

Практика здійснення даної перевірки в НАБУ та прокуратурі вже має свої позитивні результати, які зазначені в їх звітах.

Варто зазначити, що перевірка доброчесності в Україні здійснюється не лише щодо правоохоронних органів, а й щодо інших посадових і службових осіб органів державної влади. Так, перевірку доброчесності проходять судді та працівників антикорупційних органів (НАЗК).

Натомість Законом України «Про Національну поліцію» № 580-VIII від 2 липня 2015 року [3] дана перевірка не передбачена, що є, на нашу думку значною прогалиною.

Вважаємо, що Національна поліція, як найбільший правоохоронний орган України має здійснювати перевірку доброчесності поліцейських, адже дана перевірка є одним з механізмів забезпечення доброчесності поліцейських, превентивним засобом запобігання корупції, що є важливим етапом на шляху до набуття Україною членства в Європейському Союзі. Крім того, даний механізм забезпечення доброчесності, який був започаткований в Сполучених Штатах Америки понад 50 років тому, ефективно здійснюється щодо поліцейських низки країн, в тому числі сусідніх з Україною, а саме в Румунії, в Республіці Молдова та Угорщині та є позитивним прикладом для впровадження даного механізму в Національній поліції України.

Література:

1. Про Національне антикорупційне бюро України: Закон України від 14 жовтня 2014 року № 1698-VII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1698-18#Text> (дата звернення: 25.10.2023)
2. Про прокуратуру: Закон України від 14 жовтня 2014 року № 1697-VII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text> (дата звернення: 22.10.2023)

3. Про Національну поліцію України: Закон України від 2 липня 2015 року № 580-VIII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-372-9-30>

**EXPERIENCE OF LEGAL REGULATION OF POWER
DECENTRALIZATION IN POLAND AND THE POSSIBILITY
OF ITS APPLICATION IN UKRAINE**

**ДОСВІД ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ
ВЛАДИ У ПОЛЬЩІ ТА МОЖЛИВОСТІ
ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ В УКРАЇНІ**

Antoniuk O. M.

*Postgraduate Student at the Department
of Economic and Administrative Law,
Faculty of Sociology and Law,
National Technical University
of Ukraine "Igor Sikorsky
Kyiv Polytechnic Institute"
Kyiv, Ukraine*

Антонюк О. М.

*аспірантка кафедри господарського
та адміністративного права
факультету соціології і права,
Національний технічний університет
України «Київський політехнічний
інститут імені Ігоря Сікорського»
м. Київ, Україна*

Цікавим для України є досвід Польщі, оскільки територіальна близькість та схожість адміністративно-територіального устрою можуть свідчити про можливість застосування досвіду цієї держави при вирішенні багатьох проблемних правових питань здійснення реформи децентралізації влади.

Зокрема, у Польщі головні принципи нової системи місцевих органів державної влади остаточно закріплені в Конституції 1997 р., а з 1998 р. розпочався процес розробки та прийняття спеціальних законодавчих актів у сфері регулювання організації місцевої влади та територіального устрою держави. До такої розробки були долучені представники експертних, політичних і самоврядних кіл, зацікавлені науковці та інші представники громадськості. Така активність громадськості була зумовлена зацікавленістю у здійсненні структурної реформи місцевого самоврядування, пов'язаної, головним чином, із потребою оптимізації самоврядних структур із врахуванням особливостей діяльності місцевих